

Els Animàgics

3 de juny de l'any 1885

A l'estació de Quing Kros una escola va de colònies. Mentrestant, una nena que es diu Hermi s'adorm en un son profund. Somia que és una escriptora i s'avorreix en un tren pensant un conte, però no n'hi venia cap. Passen les hores i s'avorreix. De sobte recorda que el seu avi li ha explicat una llegenda que parlava d'un món fantàstic de mags i magues d'una escola anomenada Exsònics. Els personatges es convertien en animals, el seu personatge preferit era la Llobeta que es convertia en llop.

De cop el tren es para, uns éssers estranys entren de cop, surt una llum enlluernadora que ve de fora i els fa marxar. Quina sort! Recorda haver sentit a parlar d'aquells éssers en la història. En aquell precís moment s'endinsa en una aventura. No s'ho creu: la llegenda que li explicava el seu avi era veritat, era la Llobeta.

- L'Hermita és aquí? – pregunta la Llobeta.

- Sí! Sóc aquí! – diu l'Hermita avergonyida.

- Marxem, va no tinguis vergonya! – fa la Llobeta engrescada.

Van marxar les dues al país dels Animàgics.

- Tu també ets un animàgic, ets un mussol – li assegura la Llobeta.

- Ets la Reina! El teu avi és Herrol XVIII. Fa poc va morir – enyora la Llobeta.

- Ah sí? – s'impressiona l'Hermita.

I acaba la història. No se sap el final, però creuen que encara existeix.

Queralt Trabal Raurell
3r d'EPRI